

højede Tjenestemandslønningerne betydeligt. I de første Krigsjaar gik det meget trangt, og de smaa Hjem led uhyre meget ved, at Lønningernes Forhøjelse ikke stod Maal med Prisernes Forhøjelse. Tjenestemændene maatte gøre Gæld for at klare sig, denne Gæld fordrer nu sin Tilbagebetaling, og nu kommer saa den højtærede Finansminister med et Forslag, som i alt Fald i nogen Grad borttager Betingelserne for, at Tjenestemændene kan klare deres Forpligtelser med Hensyn til de Laan, de har maattet optage i den første Del af Krigstiden.

Efter Pristallet vil Tjenestemændenes Løn til April være gaaet ned med 540 Kr. pr. Aar, og naar dertil kommer $\frac{1}{3}$ af Konjunkturtillæget, som er 270 Kr. for 16de Lønningsklasse — altsaa de lavest lønnede Tjenestemænd —, vil det altsaa sige, at Tjenestemændene allerede i det sidste Aar har faaet deres Løn nedsat med 810 Kr. eller 15 Kr. 50 Ø. pr. Uge. Det er straks en Post. Men det bliver meget værre endnu. Hertil kommer nemlig Nedgangen i de særlige Ydelser i Henhold til, hvad Sparekommissionerne har opnaaet. Jeg skal som Eksempel nævne Statsbanernes kørende Personale. Dets Nedgang i Fortjeneste i Henhold til Sparekommissionernes Resultater kan, efter hvad jeg erfarer, ansættes til 360 Kr. pr. Aar. Jeg taler slet ikke om Lokomotivpersonalet, hvis Løn er gaaet betydelig mere ned, men jeg tager en Mellemvej og siger, at det kørende Personale har mistet 360 Kr. aarlig ved Sparekommissionernes Virksomhed. Det bliver sammen med de to andre Poster, jeg nævnte, 1 170 Kr. om Aaret eller 22 Kr. 50 Ø. hver eneste Uge, de lavere lønnede Tjenestemænd har faaet deres Løn nedsat i det sidste Aar, det vil sige, med ca. 25 pCt. af den Løn, de havde i 1919.

Hertil kommer, at der lægges en særlig Beregning til Grund for Udregningen af Pristallet for Tjenestemændene. I det almindelige Pristal er nemlig medregnet de to Poster: Skatter og Andre Udgifter, men ved Udregningen af Tjenestemandspristallet tages disse to Poster ikke med, og det er netop dem, der — tillige med Huslejen — er stadig stigende og i nogen Maade holder Pristallet oppe. Følgen deraf er, at Tjenestemændenes Løn daler i hurtigere Tempo, end det egentlige Pristal berettiger til. Dette medfører den Urimelighed, at medens i 1919, da Pristallet var 211, Tjenestemændenes Dyrtidstillæg blev sat til 702 Kr., er Dyrtidstillæget i 1922, da Pristallet er 212, altsaa større end i 1919, kun 594 Kr., altsaa 108 Kr. mindre

end i 1919, til Trods for, at Pristallet den Gang var lavere, end det er i 1922.

Sparekommissionernes Virksomhed har, som nævnt, bevirket en betydelig Nedgang i saa godt som alle Tjenestemandslønninger. Jeg vil — med den højtærede Formand Tilsladelse — gerne nævne nogle Eksempler paa, hvad der er sparet efter Sparekommissionernes Indstillinger. Overarbejdspenge ydes ikke til overordnet Personale eller Personale, hvis Tjeneste ikke er kontrolabel. Overarbejdspenge erstattes principalt med Fritid. Overarbejde afrundes til $\frac{1}{2}$ Time i Stedet for hidtil 1 Time. Ventetid medregnes kun med Halvdelen som Overarbejde. Overarbejdspengesatserne, hvis Grundbeløb blev nedsat med 4—9 Ø. pr. Time, er ved Dyrtidstillægsreguleringen pr. 1. Oktober f. A. yderligere nedsat med 24—30 Ø. pr. Time og vil ved Reguleringen pr. 1. April 1922 yderligere gaa ned med 16—20 Ø. pr. Time. Erstatning for en mistet Fridag er reduceret med ca. 1 Kr. 95 Ø. og vil 1. April d. A. gaa yderligere ca. 1 Kr. 30 Ø. ned. Timepengenes Grundbeløb er nedsat med 3—5 Ø., og Beløbene er ved de nævnte to Dyrtidsreguleringer nedsat med henholdsvis 6 Ø. og 4 Ø., ligesom Beløbene for Dagpenge inklusive Natstillæg gennemgaaende er nedsat med henholdsvis ca. 1 Kr. 70 Ø. og ca. 1 Kr. 15 Ø. En Regel om, at der ydedes fulde Dagpenge efter 10 Timers Fraværelse, er ophævet, saaledes at fulde Dagpenge nu kun oppebæres, naar Timepengene for Fraværelsen vilde være højere end Dagpengene. Natstillæg ydes ikke for Rejse med Skib. Grænsen for Ydelse af Time- og Dagpenge er forhøjet fra 2 til 4 km.s Fraværelse fra Hjemstedet. Nedsatte Dagpenge, der tidligere indtraadte efter 30 Dages Fraværelse, indtræder nu efter 20 Dages Fraværelse, saaledes at der i de næste 20 Dage ydes $\frac{2}{3}$ Dagpenge og derefter $\frac{1}{2}$ Dagpenge. Etaternes Medhjælpere er henført til en lavere Dagpengeklasse. Kørepengene er nedsat med 6—7 Ø. pr. Time og vil fra 1. April gaa yderligere 2 Ø. ned. Kørepengene for et Døgn begrænses til $\frac{4}{5}$ af fulde Dagpenge, fra 1. Oktober d. A. til $\frac{3}{4}$ af nævnte Beløb. Rangergodtgørelse i Statsbanerne nedsættes til $\frac{3}{4}$ af Kørepengene, fra 1. Oktober 1922 til Halvdelen af Kørepengene. Sejlpenge er nedsat med ca. 20 pCt. Natpenge afrundes til $\frac{1}{2}$ i Stedet for til 1 Time, og Satsene er ved de to Dyrtidstillægsreguleringer reduceret med 6—9 Ø., henholdsvis 4—6 Ø. pr. Time. Kosttilskud paa Statens Skibe er ved Dyrtidstillægsreguleringerne